

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΔΙΑΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Τοῦ κ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Α.Β.Σ.Π.

Ἡ διαφήμισις (Advertising) τῶν διανεμομένων ἀγαθῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀρχικὴν διαδικασίαν τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως ἐπὶ τῆς ὁργανώσεως τοῦ κυκλώματος τῆς διανεμητικῆς ροῆς τῶν τελικῶν παραγομένων καὶ ἔτοιμων πρὸς προσφορὰν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν.

Ἡ διαδικασία τῆς διαφήμισεως ἀποκεπτεῖ εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν παρακίνησιν τοῦ ἐν γένει ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, ἐνεργοῦ ἢ πιθανοῦ, πρὸς ἐνεργόν ζήτησιν τῶν διαφημίζομένων ἀγαθῶν. Τελικός, πάντως, προορισμὸς τῆς διαφημίσεως εἶναι ἡ διεύρυνσις τῆς ἐνεργοῦ πελατείας καὶ τοῦ δύκου τῶν συναλλαγῶν οίασδήποτε ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως.

1. Παράγοντες προγραμματισμοῦ διαφημίσεως

Βασικοὶ παράγοντες τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς διαφημίσεως εἶναι τρεῖς. Ἐν πρώτοις, εἶναι τὸ ἀγοραστικὸν κοινόν, ὡς δέκτης ἀπροσώπων μηνυμάτων, εἴτε τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων ὡρισμένης κοινωνίας, εἴτε εἶναι κατατετμημένον εἰς ὅμοειδεῖς κατηγορίας χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων του. Κατὰ δεύτερον λόγον, εἶναι τὰ πρόσωπα μηνύματα, ἄτινα ἐπιχείρησίς τις ὡς πομπὸς δέον νὰ μεταδίδῃ δημοσίᾳ, ἵνα ἐπισημαίνῃ φυσικάς καὶ κοινωνικάς ἀνάγκας ἢ ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ὑφισταμένας ἥδη ἢ εὐρισκομένας εἰς λανθάνουσαν κατάστασιν. Τέλος, εἶναι τὰ μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας ἢ δημοσιότητος (Mass Communication Media, or Publicity Media), δι' ὧν δέον νὰ μεταδίδωνται τὰ ὡς ἄνω μηνύματα ἀκουστικο-διπτικῶς ἢ μόνον διπτικῶς, ἢ ἀκουστικῶς, ὡς καὶ σχετικὰ πρὸς αὐτὰ σήματα ἢ καὶ ἀναπαραστάσεις.

Ἡ πρόβλεψις τῆς διαφημιστικῆς διεισδύσεως (Forecasting of Advertising Penetration) διευκολύνει τὸ ἔργον ἐκάστης ἐπιχειρήσεως, ἐπιθυμούσης διαφήμισιν τῶν παρ' αὐτῆς παραγομένων καὶ διανεμομένων εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀναφέρεται, κατ' ἀρχήν, εἰς τὴν ἐπιλογήν, τὸν καθορισμὸν καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν προμνησθέντων τριῶν βασικῶν παραγόντων. Συνεπῶς τοῦτο εἶναι ἀποφασιστικῆς σημασίας. Ἡ τοιαύτη πρόβλεψις κρίνεται ὡς ἐπιβεβλημένη διὰ

τὴν ἐκ τῶν προτέρων πιθανὴν ἔξακρίβωσιν τοῦ θετικοῦ ἢ τοῦ ἀρνητικοῦ βαθμοῦ εὐδώσεως οἰασδήποτε διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως. Τὰ βέλτιστα τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προβλέψεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδίδωνται διὰ συνδυασμού πορισμάτων, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τῆς ἐπιστημονικῶς διερευνομένης ἀγορᾶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξ ἐμπειρικῶς προκυπτόντων δεδομένων καὶ ἀπόψεων.

Ἡ δοκιμαστικῶς διερευνομένη ἀγορὰ (Test Market Research) συμβάλλει εἰς τὴν ἀποφυγὴν σημαντικοῦ μέρους τῶν δαπανῶν τῆς ἐν γένει ἐρεύνης τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς καὶ γενικῶς τῆς οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον αὗτη ἀποδειχθῇ ἐπαρκῆς διὰ τὴν ως ἄνω πρόβλεψιν. Ἐν προκειμένῳ, ἡ ἀγορὰ διερευνᾶται εἰς περιωρισμένην ἔκτασιν καὶ δὴ δειγματοληπτικῶς, ἐπὶ τινῶν γεωγραφικῶν διαμερισμάτων ἢ πόλεων ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος, ἢ ἐπὶ ἐκπροσωπευτικῶν τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ δεδομένης χώρας ἢ καὶ εὑρυτέρας γεωγραφικῆς περιοχῆς. Εἰς τὰ ἐν λόγῳ διαμερίσματα ἢ τὰς πόλεις ἐφαρμόζεται ἡ ἀνακριτικὴ μέθοδος ἐρεύνης ἐπὶ προσώπων ἐκ τεθειμένων εἰς τὴν διαφημιστικὴν ἐπίδρασιν, ἀτινα δημοσίευσιν ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ἐμπειρικὴ συγκέντρωσις δεδομένων καὶ ἀπόψεων, σχετικῶν πρὸς τὴν πρόβλεψιν τῆς διαφημιστικῆς διεισδύσεως, πραγματοποιεῖται ἐκ τοῦ λογιστηρίου τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξ ἐκπροσώπων ἀγωγῶν διανομῆς τῶν ἀγαθῶν, ἐκ διαφημιστικῶν δργανισμῶν καὶ ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν δημοσιευμάτων. Τὸ λογιστικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ οἱ ἐκπρόσωποι ἀγωγῶν διανομῆς ἀγαθῶν, συγκεντρώνουν δεδομένα διαφημιστικῶν δαπανῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, ως καὶ τοιαῦτα τῶν ἐπιτυγχανομένων πωλήσεων ἀγαθῶν, ἢ τῶν ἐπερχομένων εἰς αὐτὰς αὐξήσεων μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ παρακολούθησις τῆς συνήθως θετικῆς σχέσεως τῶν ἐν λόγῳ δαπανῶν καὶ πωλήσεων, παρέχει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐμμέσους ἐνδείξεις περὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἀποδόσεως τῶν διαφημίσεών της. Ἐπὶ τῶν ἐνδείξεων δὲ τούτων, δύναται πλέον ἡ ἐπιχείρησις νὰ ἐπιληφθῇ μαθηματικῶν προεκτάσεων πιθανολογικῆς προβλέψεως τῆς μελλοντικῆς διαφημιστικῆς διεισδύσεως.

Τὰ τηρούμενα ἀρχεῖα δεδομένων ὑπὸ τῶν διαφημιστικῶν δργανισμῶν — μεθ' ὧν δυνατὸν νὰ συνεργάζηται διαφημιστικῶς ὠρισμένη ἐπιχείρησις, ως καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν διαφημιστῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἐντάσεως ἐκάστης διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως πελατῶν της, ἔτι δὲ καὶ περὶ τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν διὰ αὐτὴν καὶ τῶν παρατηρηθέντων ἢ διαπιστωθέντων ἀποτελεσμάτων — παρεχόμενα εἰς τὴν ἀναφερομένην ἐπιχείρησιν ὑπὸ μορφὴν προσθέτου ἐξ υπερετίμησης περιστατικῶν της. Τοῦτο δέ, διότι ἡ τοιαύτη παροχὴ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἀνταγωνιστριῶν καὶ ἑτέρων παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων, μεθ' ὧν συνεργάζονται οἱ διαφημιστικοὶ δργανισμοί.

Τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ δημόσιες μάταια ἐπὶ τοῦ δγκου ἡ τῆς ἀξίας τῶν πωλήσεων ἐκάστου κλάδου τῆς οἰκονομίας, παρέχουν στοιχεῖα κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα (μηνιαίως, τριμηνιαίως, ἑτησίως). Ταῦτα ἐνίστε συνδέονται πρὸς στατιστικὰ στοιχεῖα δαπανῶν διαφημίσεων κατὰ τὰ αὐτὰ χρονικὰ διαστήματα, ἐπιτρέποντα οὕτω τὴν ἔξαγωγὴν παρομοίων τῶν προηγουμένων ἐμπειρικῶν πορισμάτων. Ἐὰν μάλιστα συμβαίνῃ ἡ ἐνδιαφερομένη ἐπιχείρησις νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων παραγουσῶν καὶ διανεμουσῶν συγκεκριμένα ἀγαθά, ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν διοπωλίου ἡ καὶ διλιγοπωλίου, τότε τὰ ἀνωτέρω δεδομένα εἶναι πλέον χρήσιμα. Τότε ταῦτα ἐπιτρέπουν συγκρίσεις μετὰ τῶν δμοίων δεδομένων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἔξαγωγὴν ἀσφαλεστέρων πορισμάτων, πρὸς κατὰ προσέγγισιν ἔξακριβώσεις τῆς διαφημιστικῆς διεισδύσεως.

Ἡ τυχὸν ἀνεπάρκεια τῆς δοκιμαστικῶς διερευνομένης ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐμπειρικῆς συγκεντρώσεως δεδομένων καὶ ἀπόψεων, ἐπιβάλλει τὴν ἐφαρμογὴν μεθοδού τοῦ φαρμάζονται αἱ γενικαὶ τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς παρατηρήσεως, τοῦ πειραματισμοῦ καὶ τῆς στατιστικῆς δειγματοληψίας.

Ἐτεροι παράγοντες προϊμματισμοῦ τῆς διαφημιστικῆς διαφορέων, ἀναφέρονται εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ἐν χρήσει μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας ἡ δημοσιότητος, πρὸς κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν κάλυψιν προσώπων ἐκτεθειμένων εἰς τὴν διαφημιστικὴν ἐπίδρασιν, μὲ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέραν χρονικὴν συχνότητα, ὡς καὶ ἔντασιν καὶ ἔκτασιν τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μέσων τούτων. Ἡ κάλυψις (Coverage) αὗτη, ὑπολογίζεται μαθηματικῶς εἰς ποσοστὸν τῶν πιθανῶν δεκτῶν τῶν μηνυμάτων ἐκάστης διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως, ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, συγκεκριμένης γεωγραφικῆς περιοχῆς ἡ κατηγορίας αὐτοῦ.

Ἡ συνότητα (Frequency) τῶν διαφημιστικῶν ἔξορμήσεων, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπαιτούμενην χρονικὴν ἐπανάληψιν ἐκάστης τούτων. Καθορίζεται δὲ αὕτη κατόπιν ὑπολογισμοῦ τοῦ κατὰ μέσον δρον ἀριθμοῦ τῶν πιθανῶν εὐκαιριῶν τὰς δοπίας πρόκειται νὰ ἔχῃ ἐκαστὸν πρόσωπον ἐκτεθειμένον εἰς τὴν διαφημιστικὴν ἐπίδρασιν, ἵνα δεχθῇ, διαφημίζεται. Ἡ κλιμάκωσις τῆς ὡς ἡ νωσυχνότητα τοῦ διδετοῦ διὰ τοῦ ἐπομένου ἀπλοῦ παραδείγματος, σχετικοῦ πρὸς τὴν διαφήμισιν ἀγαθῶν ἐποχικῆς ἐπενδύσεως καὶ δὴ καταναλώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ διαφημιστικὴ ἔξοφλησις ἄρχεται διλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς προβλεπομένης πραγματοποίησεως τῶν συναλλαγῶν. Συνεχίζεται δὲ αὕτη, προοδευτικῶς ἐκτεινομένη καὶ ἐντεινομένη ἐπὶ τινας εἰσέτι ἡμέρας. Εἰς τὴν περίπτωσιν, πάλιν, τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἀγορὰν νέων ἀγαθῶν, ἡ διαφημιστικὴ ἔξορμησις διενεργεῖται κατὰ τὰς χρονικὰς ἐκείνας περιόδους καθ' ἄς διευκολύνεται περισσότερον τὸ κοινὸν δπως προβαίνη εἰς ἀγορὰν ἀγαθῶν, ὡς κατὰ τὴν ἄνοιξιν ἡ τὸ φθινόπωρον, κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, κατὰ τοὺς μῆνας τῶν τιμολογιακῶν ἐκπτώσεων κ.λ.π.

Ἡ συνότητα διενεργείας ἐκάστης διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως προσελκύει βαθμιαίως δλονὲν καὶ περισσότερον ἀγοραστικὸν κοινόν. Ἐν προκει-

μένων ύποστηρίζεται, διτιώς δι πλίνθος ἐπὶ τοῦ πλίνθου συντελεῖ εἰς τὴν σὺν τῷ χρόνῳ ἀνοικοδόμησιν, οὕτω καὶ τὸ μήνυμα ἐπὶ τοῦ μηνύματος καλλιεργεῖ τὰς συνηθείας τοῦ κοινοῦ ἐνημερώσεως καὶ ὑπομνήσεως καὶ δὴ κατὰ καθοριζομένην χρονικήν περιοδικότητα.

Αἱ συχναὶ ἐπαναλήψεις τῶν διαφημιστικῶν μηνυμάτων κατὰ διαδοχικῶς περιοδικὰ χρονικὰ διαστήματα, ἡ ἀκόμη καὶ ταυτοχρόνως ἀλλὰ μὲ διάφορα μέσα, ἐπιβάλλουν ὅπως τὸ περιεχόμενον τῶν μηνυμάτων περιορίζηται εἰς τὴν ἐπισήμανσιν ἀπλῶν καὶ σημαντικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν ἀγαθῶν. Οὕτως ἐπιτυγχάνεται, τόσον ἡ σὺν τῷ χρόνῳ ἐντονωτέρα χάραξις εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ τῶν ἐν λόγῳ χαρακτηριστικῶν, ὅσον καὶ ἡ βαθμιαία αὐτοῦ πειθὼ περὶ ὑπάρξεως ἀνάγκης του καὶ περὶ δυνατότητος καλυτέρας ἴκανοποιήσεως αὐτῆς διὰ τῆς κτήσεως καὶ τῆς χρήσεως τοῦ συνεχῶς διαφημιζομένου ἀγαθοῦ.

Οἱ προϋπολογισμοὶ δαπανῶν διαφημίσεως (Advertising Expenditures Budget) καταρτίζεται, ἐκτελεῖται, ἐλέγχεται καὶ ἀναθεωρεῖται ἔκαστος, τῇ ἐπιδράσει ἀπάντων τῶν προμηθέντων παραγόντων. Συμπληρωματικῶς λαμβάνονται ὑπὸ δψιν καὶ τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς δεδομένα. Κατὰ κανόνα, τὰ ἐν λόγῳ δεδομένα σχετίζονται πρὸς τὴν κοινωνικο-οἰκονομικὴν ἀποστολὴν τῇ σειρᾷ διαφημίσεως, ἀπὸ πλευρᾶς συμβολῆς τῆς εἰς τὴν διεύρυνσιν τῆς ζητήσεως ἀγαθῶν καὶ συνεπῶς τῆς παραγωγῆς των. Περαιτέρω, ταῦτα σχετίζονται πρὸς μικρο-οἰκονομικὰ προβλήματα μειώσεως τῶν δαπανῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν, ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν πωλήσεων τῇ ἐπιδράσει τῆς διαφημίσεως.

Η κατανομὴ τῶν διαφημιστικῶν δαπανῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω προϋπολογισμόν, ἐπιδιώκεται νὰ εἶναι ἡ σχετικῶς ἀριστη, κατὰ κατηγορίας ἀγοραστῶν, ἀγαθῶν, ἀγορῶν, στόχων, ἀρχῶν, μεθόδων καὶ μέσων ἐκάστης διαφημιστικῆς ἔξορμήσεως καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν. Η κατανομὴ αὗτη πραγματοποιεῖται συναρτήσει τῷ διατίθεμένων χρηματικῶν ποσῶν, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν καλυτέρων καὶ μεγαλυτέρων διαφημιστικῶν ἀποτελεσμάτων. Εἰς τὰς Η.Π.Α., ἔχει ἀποδειχθῆ στατιστικῶς, διτιώς τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα εἰς καθαρὰ κέρδη κυμαίνονται μεταξὺ 110% καὶ 175% τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν διαφημίσεως. Ἐτεραιοί στατιστικαὶ ἔρευναι ἔδειξαν, διτιώς δαπάναι διαφημίσεως φθάνουν τὰ 2 - 5% τοῦ κύκλου τῶν πωλήσεων, εἰς ἀξίαν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μικροῦ καὶ μεσαίου μεγέθους, ἐπιχειρήσεων, δι πιχειρήσεων, δι προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν διαφημίσεως καταρτίζεται πολλάκις ἐπὶ τῇ βάσει μόνον ἐμπειρικῶν ὑπολογισμῶν. Σχετικῶς καθορίζεται ποσοστὸν δαπανῶν διαφημίσεως, συναρτήσει πρὸς τὸν κύκλον ἐργασιῶν τῆς παρελθούσης χρονικῆς περιόδου ἡ τὰ κέρδη κατὰ διαφημίσμενον εἶδος ἀγαθῶν. Ἔνιοτε, πάλιν, καθορίζονται συνολικῶς αἱ δαπάναι διαφημίσεως, συναρτήσει τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀγοραστῶν, ὡς καὶ τῶν δαπανῶν διαφημίσεως τῶν ἀνταγωνιστριῶν ἐπιχειρήσεων.

Οὕτως, ἀποφεύγονταί ἐν δε χόμενα οἰκονομικῶν δυσ-
χερειῶν τῶν διαφημιζουσῶν ἐπιχειρήσεων ἢ δυσαναλογιῶν μεταξὺ τῶν διαφημιστικῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσμάτων. Αἱ δαπάναι αὗται, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ κρατοῦσαι συνθῆκαι ἀνταγωνισμοῦ, ἐπιβαρύνουν τελικῶς καὶ προσωρινῶς τὴν τιμὴν πωλήσεως. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιβάρυνσις ἀποτελεῖ ἀμοιβὴν τῶν ἐπιχειρήσεων ἔναντι τῆς παρεχομένης παρ' αὐτῶν ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, λόγῳ γνωστοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς ὑπάρξεως πλεονεκτούντων ἢ νέων ἀγαθῶν καὶ λόγῳ σχετικῆς διαπαιδαγωγήσεώς του. "Οσον δημοσίης διαφήμισις καθίσταται πλέον ἀποδοτική, διευρύνουσα καὶ ἀναπτύσσουσα τὰς συναλλαγάς, ἐπὶ τοσοῦτον αὕτη συμβάλλει εἰς τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ κόστους καὶ συνεπῶς καὶ τῆς τιμῆς ἑκάστης μονάδος ἀγαθοῦ. Αἱ σταθεραὶ δαπάναι τῆς ἐπιχειρήσεως κατανέμονται ἐπὶ μεγαλυτέρου συνεχῶς ἀριθμοῦ μονάδων τῶν πωλουμένων ἀγαθῶν.

2. Ἀρχαὶ δημοτικότητος καὶ πειστικότητος

Δύο εἶναι αἱ βασικαὶ ἀρχαί, αἵτινες διέπουν οἰανδήποτε διατύπωσιν καὶ μεταβίβασιν μηνυμάτων δεδομένης ἐπιχειρήσεως, πρὸς διαφήμισιν τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς. Αὗται εἶναι ἡ τῆς δημοτικότητος καὶ τῆς πειστικότητος τῶν μηνυμάτων. Δι' αὐτῶν προκαλοῦνται ἐπιθυμηταὶ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἀντιδράσεις τῶν πιθανῶν δεκτῶν τῶν μηνυμάτων.

α) Ἡ ἀρχὴ τῆς δημοτικότητος

"Ἡ ἀρχὴ τῆς δημοτικότητος συνίσταται εἰς τὴν ἴκανότητα τῶν μηνυμάτων, ὅπως κατὰ τρόπον ἀπρόσωπον, ήθικὸν καὶ νόμιμον προσελκύουν τὴν προσοχὴν τῶν δεκτῶν αὐτῶν, ἐνημερώνουν αὐτούς, προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ καθηλώνουν εἰς τὴν μνήμην των σημαντικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως. "Εχει καταδειχθῆ πειραματικῶς, διτὶ δῆλον περισσότερον ἐφαρμόζεται ἐπακριβῶς ἢ ἐν λόγῳ ἀρχῆς, τόσον μεγαλύτερος εἶναι δὲ ἀριθμὸς τῶν δεκτῶν τῶν μηνυμάτων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις.

"Ἡ ἐπακριβῆς ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς δημοτικότητος ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς πιστῆς συγκεντρώσεως εἰς ἕκαστον μήνυμα, ὧρισμένων ἰδιοτήτων, αἱ σημαντικώτεραι τῶν δόπιοιν εἶναι ἡ δρατότης, ἡ ἀπλότης, ἡ πρωτοτυπία, ἡ αὐτάρκεια, ἡ ἐπικαιρότης καὶ ἡ ἐναλλαγὴ αὐτοῦ.

"Ἡ δυνατότης ὁρατότητος τοῦ μηνύματος, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἴκανότητα αὐτοῦ, ὅπως προσελκύῃ τὸ βλέμμα καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ, τόσον συμπτωματικῶς (τυχαίως, ἀκουσίως, αὐθορμήτως), δῆλον καὶ σκοπίμως (ἐκουσίως, λόγῳ ἐνδιαφέροντος). "Ἡ προσέλκυσις αὕτη κατορθοῦται ἀναλόγως τοῦ φωτισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ εἴδους, τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ σχήματος τῶν μέσων δημοσιότητος.

"Ο φωτισμὸς τῶν μέσων δημοσιότητος παρέχεται, ἐν προκειμένῳ, ἴκανοποιητικῶς εἰς κατεύθυνσιν, ποιότητα καὶ ἔντασιν, εἴτε οὗτος εἶναι

φυσικός, είτε ώς συνήθως τεχνητός, χωρίς νὰ προκαλῇ φωτοσκιάσεις, ἀντανακλάσεις, θάμβος κλπ. Οὕτως, ἡ ἐπίδρασίς του εἶναι θετική πρὸς ταχεῖαν, ἀκριβῆ καὶ ἄνετον ἀντίληψιν καὶ παρατήρησιν τοῦ περιεχομένου τῶν μέσων τούτων. Ἡ ἐπίδρασις δὲ αὗτη ἔντείνεται, ὅταν ὁ ἐν λόγῳ τεχνητὸς φωτισμὸς εἶναι ἔγχρωμος καὶ ἐναλλασσόμενος, δημιουργῶν τὴν ἔντύπωσιν τῆς κινήσεως.

Τὸ εἴδος καὶ τὸ μέγεθος τῶν μέσων δημοσιότητος καθορίζεται κυρίως, ἀναλόγως τῆς προθέσεως προσελκύσεως τοῦ βλέμματος καὶ τῆς προσοχῆς τοῦ κοινοῦ συμπτωματικῶς ἢ σκοπίμως. Ὄταν τὸ θέμα τῶν μηνυμάτων συμπίπτῃ πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα μιᾶς ἐπαγγελματικῆς τάξεως, ἥτις ἀγοράζει εἰδικὰ ἔντυπα (βιβλία, ἐφημερίδας, περιοδικὰ κλπ.), τότε ἡ εἰς αὐτὰ δρατότης τῶν μηνυμάτων εἶναι ἡ καλυτέρα. Δι' ὃ καὶ τὸ μεγεθος τοῦ οἰκείου μηνύματος δύναται νὰ εἶναι περιωρισμένον, καθόσον ἡ ἀπόσπασις τοῦ βλέμματος καὶ τῆς προσοχῆς τῶν ἀναγνωστῶν τῶν εἰδικῶν τούτων ἔντύπων εἶναι ἥθελημένη καὶ εὐχερής, συμφώνως πρὸς σχετικὴν δργανωτικὴν ἀρχήν, ἣν ἀναφέρομεν εἰς τὰ περὶ μεθόδου τῆς ἀνακρίσεως, δι' ἔρευναν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς. Ὄταν, πάλιν, ἐπιδιώκεται ἡ ἀπόσπασις τῆς συμπτωματικῆς προσοχῆς τοῦ κοινοῦ, τότε αἱ διαστάσεις τῶν μέσων δημοσιότητος ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτεραι, ἵνα μὴ τὰ μηνύματα διέλθουν ἀπαρατήρητα, λόγῳ ἐλλείψεως ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ.

Τὸ σχῆμα καὶ ἡ διάταξις τοῦ περιεχομένου τῶν μέσων δημοσιότητος, προσδιορίζονται ἀπὸ ἀρχὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς δημοσιότητος. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην, τὸ βλέμμα τοῦ ἀναγνώστου φέρεται ἀκόπως κατὰ τὴν φορὰν τῶν δεικτῶν τοῦ ωρολογίου καὶ μὲ μεγαλυτέραν ἄνεσιν δημοσιοτίως, ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἀριστερῶν πρὸς τὰ κάτω καὶ δεξιά. Συνεπῶς, μέσα δημοσιότητος ἐλαφρῶς δρθογωνίου σχήματος, μὲ ύψος μικρότερον τοῦ μήκους αὐτῶν, κρίνονται πλέον κατάλληλα. Περαιτέρω, τὸ κύριον θέμα τοῦ μηνύματος ἡ ἡ κεντρικὴ αὐτοῦ ιδέα καὶ τὰ ίσχυρότερα τῶν ἐπιχειρημάτων, εἶναι σκόπιμον ὅπως τίθενται ἄνω καὶ ἀριστερὰ τοῦ κειμένου καὶ μὲ μεγαλυτέρους γραφικοὺς χαρακτῆρας, τὰ δὲ ἀσθενέστερα κάτω καὶ δεξιὰ καὶ μὲ μικροτέρους ἀλλ' εὐαναγνώστους χαρακτῆρας, τῶν λοιπῶν τιθεμένων ἐνδιαμέσως καὶ μὲ μεσαίου μεγέθους στοιχεῖα γραφῆς.

Ἡ ἀπλότης τοῦ μηνύματος, ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὴν λακωνικότητα τοῦ περιεχομένου του καὶ δὴ ἄνευ ἐπιτηδεύσεως. Ἡ ἀπλότης αὗτη καθίσταται ἀναγκαίᾳ ἔνεκα κυρίως τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἴκανότης ἡ ἡ θέλησις τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν καταβολὴν προσοχῆς καὶ ἀπομνημόνευσιν κειμένων καὶ ἀναπαραστάσεων, εἶναι κατὰ κανόνα περιωρισμένη. Ὅσον τὸ περιεχόμενον τοῦ μηνύματος καθίσταται περίπλοκον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπωθοῦνται οἱ πιθανοὶ δέκται του καὶ περιορίζεται ὁ ἀριθμός των, τυχὸν δὲ ἐνδιαφερόμενοι ὑφίστανται διάσπασιν τῆς προσοχῆς των. Ἐχει πειραματικῶς ἀποδειχθῆ, ὅτι πολλάκις μία καὶ μόνη φράσις ἢ σύνθημα (Slogan), μὲ κατονομασίαν τῆς μὴ εὑρέως γνωστῆς ἐπιχειρήσεως, εἶναι ἀρκετὴ ἵνα συμβάλῃ εἰς πλήρη κατανόησιν καὶ κατατοπισμὸν τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ. Περαιτέρω, μία ἐπιτυχῆς σύνθεσις ἀναπαραστάσεως (συμβολικοῦ δια-

γράμματος ή εἰκόνος), ἵσοδυναμεῖ πρὸς σειρὰν ὅλην ἐπιτυχοῦς ἐπιχειρηματολογίας.

Ἐφ ὅσον ὅμως θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ὑποστήριξις ἡ ἐπεξήγησις τοῦ κεντρικοῦ θέματος ἡ τῆς ἰδέας ἡ τῆς ἀναπαραστάσεως, τότε ἐπιβάλλεται παράθεσις τριῶν ἔως τεσσάρων βασικῶν ἐπιχειρημάτων, κατὰ τρόπον θετικὸν (καὶ οὐχὶ ἀρνητικόν), εἰλικρινῆ καὶ εὐκατάληπτον, συντελοῦντα εἰς δυνατὸν ὥστε οἱ ἀναγνῶσται (ἢ ἀκροαταὶ) νὰ ὀραματίζωνται τὴν ὑπὲρ αὐτῶν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν προτεινομένων ἀγαθῶν. Ἡ διαδοχικὴ δὲ παράθεσις τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων, διατάσσεται ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ πρὸς τὸ ἄγνωστον καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου πρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἐκ τῶν σημαντικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως. Μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων γνωρισμάτων τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι, λόγου χάριν, τὸ ἴστορικὸν αὐτῆς, ιδίᾳ δταν τοῦτο διακρίνεται ἀπὸ μακρὰν χρονικὴν περίοδον εὐδοκίμου δράσεως καὶ ἐμπειρίας ψραγανωμένης ἔξυπηρετήσεως τῆς πελατείας της.

Ἡ πρωτοτυπία τοῦ μηνύματος ἀναφέρεται εἰς τὴν παροχὴν πληροφοριῶν, αἴτινες, εἴτε περιέχουν τί τὸ νέον, εἴτε διατυποῦνται βάσει ἐπινοήσεων ἡ φραστικῶν εὑρημάτων, κατὰ τρόπον εἰλικρινῆ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ θεματοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὃς καὶ διακρίτικὸν καὶ εὐπρεπῆ, συμφώνως πρὸς τὴν ἡθικήν, τὴν διανοητικότητα, τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν ψυχολογίαν τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ. Διὰ τῆς πρωτοτυπίας ταύτης προκαλοῦνται συνήθως ὁρθαί, ἔντονοι, ἐλκυστικαὶ καὶ γοητευτικαὶ ἐν τυπώσεις, διεγείρουσαν ἔνστικτα, πάθη καὶ συναισθήματα τῶν δεκτῶν τῶν μηνυμάτων. Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἐν λόγῳ πρωτοτυπία εἶναι δυνατὸν νὰ διεγείρῃ ἔνστικτα αὐτοσυντηρήσεως, ἀναπαραγωγῆς, ἀνέσεως, διακρίσεως, ἐπιδείξεως, ἀσφαλείας, φίλτρου, ἀγάπης, περιεργίας, φόβου ἀπροβλέπτου καταστάσεως, κλπ., ἔτι δὲ νὰ ἱκανοποιῇ μίαν ἡ πλείονας τῶν αἰσθήσεων.

Ἡ πρωτοτυπία τῶν παρεχομένων πληροφοριῶν, συνίσταται συνήθως εἰς τὴν προσφορὰν νέων ἡ μὲν νέας καὶ βελτιωμένας ίδιότητας καὶ τιμᾶς ἀγαθῶν, ὑπερεχόντων ἡ διακρινομένων ἔναντι ἐτέρων ὁμοειδῶν, εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν διὰ νέων ἀγωγῶν, ὃς καὶ μεθόδων προώθησεως καὶ προβολῆς αὐτῶν, εἰς τὴν παροχὴν δυνατοτήτων βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ κοινοῦ κλπ.

Αἱ ἐπινοήσεις ἡ τὰ φραστικὰ εὗρηματα, σχετίζονται πρὸς τὴν ἐπίδειξιν πνεύματος (Humor), τὴν κατασκευὴν ρίμας, τὴν ίδιάζουσαν παραστατικὴν τέχνην, τὴν ἀναγραφὴν γρίφων, κλπ., ἄνευ ἀπομιμήσεων, ἀμφιβολῶν, παραπλανήσεων, συγχύσεων, ἔξαντλήσεως ὑπομονῆς, ὑπερβολῶν καὶ γενικῶς στοιχείων δυναμένων νὰ κλονίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν ἐν γένει ἀποστολὴν τῆς διαφημίσεως, ἡ νὰ δημιουργήσουν «κακοφήμισιν» εἰς βάρος ἐτέρων ἀγαθῶν καὶ ἐπιχειρήσεων.

Ἡ αὐτάρκεια τοῦ μηνύματος ἀναφέρεται εἰς πλήρη ἐνότητα καὶ σαφῆ ἀντιστοιχίαν περιγραφῶν καὶ ἀναπαραστάσεων, μὲν ἐναρμονισμὸν δρατότητος, φωτισμοῦ, εἰδους, μεγέθους, σχήματος, διατάξεως, χρωμάτων, ἐπιχειρ-

μάτων, εἰκόνων κλπ. Ἡ αὐτάρκεια αὕτη προσδίδει ἔξατομίκευσιν εἰς τὸ μέσον δημοσιότητος, ἵτοι ίδιαιτέραν ἐκάστου αὐτοτέλειαν καὶ φυσιογνωμίαν.

Ἡ ἐπικαιρότης τοῦ μηνύματος ἀναφέρεται εἰς τὴν σύνδεσιν τοῦ περιεχομένου του μὲ πρόσφατα καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος γεγονότα ἢ ἐπετείους, χαρακτῆρος ἑθνικοῦ, θρησκευτικοῦ, κοινωνικοῦ, ἐποχικοῦ κλπ., ὡς καὶ μὲ εὐκαιρίας προβολῆς γοήτρου, ἐπιδείξεως, ἐκθέσεων, ἐκπτώσεων κλπ.

Ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ μηνύματος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκάστοτε διάφορον σύνθεσιν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς μορφῆς αὐτοῦ, προκειμένου περὶ πολλαπλῶν διαφημιστικῶν ἔξορμήσεων καὶ δὴ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα. Εἰς τὴν ἐναλλαγὴν ταύτην δὲν περιλαμβάνεται μόνον τὸ βασικὸν ἢ κεντρικὸν θέμα, ἢ ἐπιχείρημα, ἢ σύνθημα, ἵνα τοῦτο διατηρῆται ἀμετάβλητον εἰς τὴν μνήμην τοῦ κοινοῦ. Οὕτω, προσελκύονται ἐκάστοτε νέοι δέκται τοῦ μηνύματος, οἵτινες δὲν προσειλκύσθησαν προηγουμένως ἢ δὲν κατέβαλον ὑψηλὸν βαθμὸν προσοχῆς, ἐλλείψει καταλλήλου δι' αὐτοὺς συγκεντρώσεως τῶν προμνησθεισῶν ἰδιοτήτων ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς δημοτικότητος.

β) Ἡ ἀρχὴ τῆς πειστικότητος

Ἡ ἀρχὴ αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν μηνυμάτων, ὅπως ἀπροσώπως τείνουν εἰς τὴν ἔμπνευσιν μονίμου ἐμπιστοσύνης καὶ ἀντιστοίχου ἐπηρεασμοῦ καὶ παρακινήσεως τοῦ κοινοῦ δι’ ἐνεργὸν ζήτησιν καὶ τελικῶς ἀγοράν τῶν διαφημιζομένων ἀγαθῶν. Κατὰ τὴν ἐφαρμογήν της, ἐπιδιώκεται ἢ ἐπιτυχῆς ἐφαρμογὴ ἀλύσεως προηγούμενων ἐπιδιώκεται τοῦ μηνύματος. Προσελκύεται καὶ καθηλώνεται τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ μηνύματος. Διεγέρεται ἢ περιέργεια ἡ προσοχὴ αὐτοῦ, εἴτε αὕτη ἡτο συμπτωματική, εἴτε ἡτο σκόπιμος, λόγῳ ἐνδιαφέροντος καὶ οἰκονομικῆς δυνατότητος αὐτοῦ. Συνειδητοποιεῖται ἢ σημασία καὶ ἡ ἀξιοπιστία τοῦ περιεχομένου τῶν μηνυμάτων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνταπόκρισίν του εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὴν ἀποφυγὴν παραπλανήσεως, μὲν δυνατότητα ἢ εὐχέρειαν ἀποδείξεως ἢ μὴ διαφεύγεσθαι τῶν σχετικῶν ἐπιχειρημάτων. Κατανοοῦνται τὰ σημαντικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα καὶ δὴ ἡ ἀναγκαιότης, ἥτις πληροῦνται, καὶ ἡ ὀφέλεια, ἥτις ἐπιδιαψιλεύεται, εἰς τοὺς δέκτας τῶν μηνυμάτων ἐκ τῆς ὀποκτήσεως καὶ τῆς χρήσεως τῶν οἰκείων ἀγαθῶν. Καθίσταται ἀποδεκτὴ καὶ ἀπρόσβλησεως καὶ τῆς χρήσεως τῶν οἰκείων ἀγαθῶν. Καθίσταται ἀποδεκτὴ καὶ ἀπρόσβλησεως τῆς ὀρθότητος τῶν ἐκτιθεμένων ἐπιχειρημάτων, ἔναντι τυχὸν ἀντιθέτων ἀπόψεων ἢ ἀντιρρήσεων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐκδηλοῦνται λογικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἀνταπόκρισις τοῦ κοινοῦ ἢ ἐνσυνείδητος αὐτοῦ πεποίησις ἐπὶ τῆς πλεονεκτικότητος τῶν προτεινομένων ἀγαθῶν, ἀνταποκρινομένης πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Συγκρατεῖται εἰς τὴν μνήμην τοῦ κοινοῦ ἀριθμός τις βασικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως, πρὸς ἀναζήτησιν των εἰς τὴν ἀγοράν, ἀποφευγομένης τυχὸν συγχύσεως πρὸς διμοιάζοντα ἔτερα. Ἐκδηλοῦνται προδιάθεσις ἢ πρόθεσις δι’ ἐνεργὸν ζήτησιν καὶ τελικῶς δι’ ἀγοράν τῶν ἀγαθῶν τούτων.

3. Μέθοδοι ἐπιτεύξεως στόχων

Αἱ κυριώτεραι τῶν μεθόδων ἐπιτεύξεως διαφημιστικῶν στόχων κατατάσσονται εἰς δύο βασικὰς κατηγορίας, τὴν ἀμέσων καὶ τὴν ἐμμέσου ἐκκλήσεως τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ πωλοῦντος κοινοῦ. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκουν αἱ μέθοδοι ἐνημερώσεως καὶ παρακινήσεως δι’ ἀγοράν ἀγαθῶν, ἀντιμετώπισεως ἀνταγωνισμοῦ, συλλογικῆς διαφημίσεως, ζητήσεως ἀγαθῶν καὶ ζητήσεως μεσολαβήσεως μεταξύ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἀγαθῶν. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουν αἱ μέθοδοι ἐμμέσου ἐπηρεασμοῦ πιθανῶν ἀγοραστῶν, ἐλευθέρας δημοσιότητος, ὑπομνήσεως λειτουργίας ἐπιχειρήσεως, ἐνισχύσεως τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ ἐδραιώσεως τῆς ζώσης διαφημίσεως. Αἱ δέκα αὗται μέθοδοι κατατάσσονται καὶ ἀναλόγως ἐτέρων κριτηρίων, ως πομποῦ ἢ δέκτου μαζικῆς ἐπικοινωνίας, μορφῆς διαφημιστικῶν στόχων, ἐκτάσεως χωρικῆς διεισδύσεως μηνυμάτων (τοπικῶς, ἐθνικῶς, διεθνῶς) καὶ μέσου δημοσιότητος.

α) Ἡ μέθοδος ἐνημερώσεως καὶ παρακινήσεως δι’ ἀγορᾶν ἀγαθῶν, εἶναι ἡ πλέον συνήθης καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐν γένει ἐπίτευξιν τῶν ἀμέσων καὶ τῶν ἀποτέρων διαφημιστικῶν στόχων, ως οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὰ περὶ διακρίσεως καὶ καθορισμοῦ τῶν στόχων τούτων. Εἰς τὴν μέθοδον ταύτην ἀνήκει καὶ ἡ τῆς «προδιαφημίσεως», ἣτοι τῆς διαφημιστικῆς ἐκδηλώσεως πρὸ τῆς κυρίως διαφημιστικῆς ἐξορμήσεως. Ἡ προδιαφήμισις δὲν ἔμφανίζεται ἐπωνύμως, διὰ νὰ προκαλῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ καὶ προετοιμάζῃ τοῦτο ὅπως δεχθῇ τὴν ἐν λόγῳ διαφημιστικὴν ἐξόρμησιν, ἥτις ἐπακολουθεῖ. Συνήθως ἡ προδιαφήμισις πραγματοποιεῖται δι’ ἀγαθὰ τὸ πρῶτον προσφερόμενα εἰς δεδομένην ἀγοράν.

β) Ἡ μέθοδος ἀντιμετώπισεως ἀνταγωνισμοῦ, τυγχάνει ἐφαρμογῆς πρὸς μετριασμὸν ἢ ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐντάσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τυχὸν ὑφισταμένου καὶ προβλεπομένου νὰ συνεχισθῇ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῆς διαφημιζόντης ἐπιχειρήσεως καὶ ἀπότερων παραγουσῶν καὶ διαθετουσῶν εἰς τὴν ἀγοράν δμοειδῆ, παρεμφερῆ καὶ ὑποκατάστata ἀγαθά. Ἡ ἀντιμετώπισις αὗτη πραγματοποιεῖται κυρίως μὲν πέριμετρα ἢ τουλάχιστον δμοια μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων. Εἰς ταῦτα ἔξαιρονται τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν προσφερόμενων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ κοινὸν ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως, ἔναντι τῶν ἀνταγωνιστριῶν αὐτῆς, βάσει τῶν ἀρχῶν δημοτικότητος καὶ πειστικότητος τῶν οἰκείων μηνυμάτων.

γ) Ἡ μέθοδος συλλογικῆς ἢ δμαδικῆς διαφημίσεως, ἐφαρμόζεται ὑπὸ δμάδος συνεργαζομένων εἰς διαφημιστικάς ἐξορμήσεις ἐπιχειρήσεων, παραγουσῶν καὶ διανεμουσῶν εἰς τὴν ἀγοράν δμοειδῆ ἀγαθὰ καὶ ἔχουσῶν κοινὰ συμφέροντα. Κατ’ αὐτήν, ἔξαιρονται γενικά τινα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ἀγαθῶν τούτων, ἔναντι ἀπότερων δμοειδῶν ἢ παρεμφερῶν ἢ ὑποκαταστάτων, ἵνα ἐπιτευχθῇ διείσδυσις καὶ ἐπικράτησίς των εἰς τὴν ἀγοράν, ἢ ἐπιβολὴ τοῦ δνόματος ἢ τῆς φήμης τῶν ἀγαθῶν τούτων, ἢ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κλάδου παραγωγῆς των. Ἐπὶ πλέον, διὰ τῆς μεθόδου ταύτης καθίσταται δυνατόν,

δπως σχετικαὶ δαπάναι διαφημίσεως ἐπιμερισθοῦν εἰς βάρος ἀπασῶν τῶν συνεργαζομένων ἐπιχειρήσεων, ἥτοι ἵνα αὗται περιορισθοῦν κατὰ μονάδα, δεδομένου διτι συνήθως αὗται εἶναι μακροχρόνιαι καὶ σημαντικαὶ καὶ μάλιστα δι' ἐπιχειρήσεις μεσαίου καὶ μικροῦ μεγέθους. Εἰς τὴν μέθοδον ταύτην ἐντάσσεται καὶ ἡ καλούμενη «ἀντιδιαφήμισις», ἥτις διενεργεῖται παρ' ἐνώσεων καταναλωτῶν καὶ γενικῶς ἀγοραστῶν ἀγαθῶν. Εἰς τὴν ἀντιδιαφήμισιν γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ κοινὸν παραλειπόμενα τῆς διαφημίσεως, ἔτι δὲ καὶ τυχὸν μειονεκτήματα τῶν διαφημίζομένων ἀγαθῶν, ἅτινα κατὰ κανόνα πληροφοροῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστὰς τῶν διαφημιστῶν ἀγαθᾶ τῶν ἐπιχειρήσεων, μὴ γνωστοποιηθέντα. Οὕτως, οἱ ώς ἄνω ἀντιδιαφημισταὶ διεκδικοῦνται τὸν εἰσαγγελέως τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, ἐπαγρυπνῶντες συλλογικῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τελευταίου.

δ) Ἡ μέθοδος ζητήσεως ἀγαθῶν, χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς ἀγορὰν ἥ ἐνοικίασιν μεγάλου ὅγκου ἥ σπανιζόντων ὑλικῶν μέσων παραγωγῆς καὶ ἑτέρων ἀγαθῶν διαρκοῦς χρήσεως καὶ σημαντικῆς ἀξίας (ὧς οἰκοπέδων, κτηρίων, μηχανῶν ἔξοπλισμῶν, συγκοινωνιακῶν μέσων κλπ.). Δι’ αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἐν πολλοῖς ἥ ἀναζήτησις πηγῶν ἐπωφελοῦς ἀγορᾶς ἥ ἐνοικιάσεως τῶν ἀνωτέρω ἀγαθῶν, δταν δὲν ὑφίστανται δυνατότητες ἐπιλογῆς προμηθευτῶν, μέσω προκηρύξεως μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν, ἥ μέσω τῶν συνήθων ἀγωγῶν διανομῆς ἀγαθῶν.

ε) Ἡ μέθοδος ζητήσεως μεσολαβήσεως μεταξὺ παραγ - γωγῆς καὶ καταναλώσεως ἀγαθῶν, χρησιμοποιεῖται ὑπὸ προσώπων τῶν διαδοχικῶν ἐνδιαμέσων σταδίων τοῦ κυκλώματος προωθήσεως τῶν πωλήσεων, ἥτοι ὑπὸ τῶν λειτουργικῶν ἐνδιαμέσων μεταξὺ παραγωγῆς καὶ τελικῶν ἀγοραστῶν, ὡς εἶναι οἱ ἔμποροι, οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ μεσίται, οἱ παραγγελιοδόχοι καὶ οἱ πράκτορες. Σχετικῶς, καλοῦνται οἱ παραγωγοὶ ἥ οἱ τελικοὶ ἀγορασταὶ ὅπως ἔξυπηρετηθοῦν, οἱ μὲν πρῶτοι λόγῳ διατηρήσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαμέσων τούτων εὑρυτάτης καὶ σταθερᾶς πελατείας, οἱ δὲ δεύτεροι λόγῳ παρ’ αὐτῶν διαθέσεως ἀγαθῶν σχετικῶς ἀρίστης ποιότητος εἰς πλουσίας συλλογάς καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέρους ἥ συμφέροντας ὄρους προβολῆς των.

στ) Ἡ μέθοδος ἐμμέσου ἐπηρεασμοῦ πιθανῶν ἀγοραστῶν τυγχάνει ἐφαρμογῆς διὰ τῆς παροχῆς συστάσεως, συμβουλῶν ἥ ὑποδείξεων πρὸς τὸ κοινὸν ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν ἔχει ἀμεσον ἐνδιαφέρον προμηθείας τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, εἶναι δῆμος εἰς θέσιν νῦν ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων ἀγοραστῶν. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ταύτης, ἀποφεύγεται πᾶσα ἀμεσος ἐνημέρωσις καὶ παρακίνησις δι' ἀγορὰν ἀγαθῶν. Παραδείγματα ἐφαρμογῆς της ἀποτελοῦν αἱ ἐμμέσοι ὑποδείξεις, πρῶτον, μέν, πρὸς τοὺς ἱατροὺς καὶ φαρμακοποιοὺς περὶ νέων φαρμάκων περισσότερον ἔξυπηρετικῶν τῆς πελατείας των, δεύτερον δὲ πρὸς τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος διενεργείας τακτικῶν ἐκδρομῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῆς τοιαύτης τῶν πολλῶν θαλασσίων λουτρῶν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς του, ἐπὶ τῷ τέλει διευρύνσεως τῶν πωλήσεων μέσων μεταφορῶν, ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν, ἀγαθῶν ἀθλητισμοῦ κλπ.

ζ) Ή μέθοδος ἐλευθέρας δημοσιότητος, καθιστᾶ ἀφανεῖς οἶονδήποτε διαφημιστικὸν μήνυμα, καθόσον αὕτη ἐφαρμόζεται ὑπὸ ἀνεξαρτήτων πρὸς τὴν ἐνδιαφερομένην ἐπιχείρησιν προσωπικοτήτων ἢ εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἢ δημοσιογράφων. Υπὸ τῶν τελευταίων τούτων, δημοσιεύονται εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ τὸν περιοδικὸν τύπον μελέται, ἄρθρα, ἀνακοινώσεις, ἀνταποκρίσεις καὶ εἰδήσεις, ἔνθα παρουσιάζονται ἀντικειμενικῶς ἐνδιαφέροντα καὶ μᾶλλον σημαντικὰ γεγονότα καὶ ἀπόψεις (Editorial Advertising). Κατὰ τὴν παρουσίασιν δὲ ταύτην. γίνεται ἐμμέσως λόγος περὶ τῶν εἰδικῶν πλεονεκτημάτων ὠρισμένων ἀγαθῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ὡς πρὸς τὴν ἰκανοποίησιν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν ἢ ἐπιθυμιῶν κατὰ τρόπον πλέον τοῦ συνήθους ἀποτελεσματικόν. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ δεχθῇ ἀσυζητητὶ παρομοίας πληροφορίας, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι πράγματι ἀμερόληπτοι καὶ ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὴν ἔξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

η) Ή μέθοδος ὑπομνήσεως λειτουργίας ἐπιχειρήσεως, τυγχάνει ἐφαρμογῆς εἰς περιπτώσεις προσωρινῆς ἀδρανείας ἢ ἐκτροπῆς τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, λόγῳ ἐμφανίσεως συνθηκῶν ἀνωτέρας βίας (πολέμου κλπ.). Δι’ αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις εἰς τὴν μνήμην τοῦ κοινοῦ τῆς φήμης δεδομένων ἀγαθῶν, ἢ τοῦ δόνόματος τῆς οἰκείας ἐπιχειρήσεως, ἵνα τὸ κοινὸν νοσταλγήσῃ ὅτι προσωρινῶς χάνει καὶ ἐν καιρῷ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς συνηθείας του.

θ) Ή μέθοδος ἐνισχύσεως τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ κοινοῦ εἶναι ἐν χρήσει διὰ τὴν παρουσίασιν τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως. Συγκεκριμένως, δι’ αὐτῆς παρέχεται εἰς τὸ κοινὸν καθαρὰ καὶ ἀληθῆς εἰκὼν τῶν ἐπιτεύξεων, τῶν προθέσεων καὶ τῶν προοπτικῶν ἔξυπηρετήσεως ἢ ἰκανοποιήσεως τοῦ κοινοῦ, μέσῳ ἐφαρμογῆς ἀρχῶν καὶ μεθόδων κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἢ πολιτισμένης συμπεριφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως ἔναντι τρίτων. Οἱ τρίτοι οὗτοι εἶναι τὸ εὑρὺ κοινόν, ίδιᾳ δὲ τὸ συνδεόμενον κατὰ τινὰ τρόπον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως. Ή, διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, παρεχομένη εἰκὼν ἐνημερώνει, κατατοπίζει καὶ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ τούτου, μὲν ἐπακόλουθον τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν εύμενονδιαθέσεως, ἐκτιμήσεως καὶ συμπαραστάσεως εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν αἷς καὶ αἱ τῆς προωθήσεως τῶν πωλήσεών της.

ι) Ή μέθοδος ἐδραιώσεως τῆς ζώσης διαφημίσεως, συνιστᾶ διαρκῆ καὶ ἀδάπανον διαφήμισιν, ὡς καὶ τὴν πλέον ἀποτελεσματικὴν μέθοδον ἐξ ὅλων τῶν προαναφερθεισῶν. Αὕτη ἐφαρμόζεται ἐμμέσως, διὰ τῆς πιστῆς συμμορφώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰς ἐκάστοτε βελτίστας γενικὰς καὶ εἰδικὰς δι’ αὐτὴν ἀρχὰς καὶ μεθόδους, τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἐν γένει δργάνωσιν καὶ τὴν διοίκησίν της. Οὕτω, τὸ συναλλασσόμενον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως κοινόν, διαπιστώνει καθημερινῶς καὶ συνάμα αὐθορμήτως γνωστοποιεῖ διὰ ζώσης καὶ μετ' ἔξαρσεως εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνούντας τρίτους, τὴν πλήρη ἰκανοποίησίν του ἐκ τῶν παρὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης προμηθευομένων καὶ χρησιμοποιουμένων ἀγαθῶν. Δὲν περιορίζεται δὲ τὸ κοινὸν τοῦτο μόνον εἰς τὴν ἀνωτέρω

ένημέρωσιν, άλλα περαιτέρω συνιστᾶ ένθέρμως εἰς τοὺς τρίτους ὅπως τὸ μιμηθοῦν, πρὸς τὸ συμφέρον των.

4. Μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων

Μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων (Media of Messages - Publicity, ορ Advertising Media) καλούνται οἱ τεχνικοὶ ἀγωγοὶ δι’ ὧν διενεργεῖται δεδομένη διαφήμισις. Οἱ ἀγωγοὶ οὗτοι διακρίνονται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἀποδόσεώς των, ἀπὸ πλευρᾶς μεγέθους ἀγοραστικοῦ κοινοῦ, εἴδους καὶ ποιότητος αὐτῶν, προκαλούμενης δαπάνης διὰ τὴν διαφημίζουσαν ἐπιχείρησιν, δημοτικότητος καὶ πειστικότητος τῶν μηνυμάτων των κλπ. Βάσει τοῦ κριτηρίου τοῦ βαθμοῦ ἀποδόσεως, τὰ μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων ἄτινα κυρίως χρησιμοποιοῦνται τὰ ἔξης:

α) Ὁ ἡμερήσιος καὶ λοιπὸς περιοδικὸς τύπος

Τὸ ἐν λόγῳ μέσον εἶναι τὸ ἐπικρατέστερον ὅλων, καθόσον τυγχάνει εὑρείας κυκλοφορίας μεταξὺ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, τοῦ χρησιμοποιοῦντος τὴν γλῶσσαν εἰς ἣν ἐκδίδεται. Τοῦτο ἀπευθύνεται συνήθως πρὸς κοινὸν περιοχῆς, χώρας ἢ καὶ διεθνές, γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ μορφὴν σοβαρὰν ἢ ἐκλαϊκευμένην κλπ. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν περιοδικῶν, ταῦτα πλεονεκτοῦν ἔναντι τῶν ἐπημερίδων, καθόσον οἱ ἀναγνῶσται των διατηροῦν ταῦτα ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα καὶ δίδουν εἰς τὸ περιεχόμενόν των μεγαλυτέραν προσοχήν.

Στατιστικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας εἰς χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἔδειξαν ὅτι δύτικος καλύπτει μεταξὺ 30 - 50% τῶν διατιθεμένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων συνολικῶν διαφημιστικῶν δαπανῶν. Ἡ τοιαύτη προτίμησις τῶν ἐπιχειρήσεων βασίζεται εἰς γενικοὺς παράγοντας ἐπιλογῆς τῶν μέσων δημοσιότητος μηνυμάτων.

Ἡ ἴδια τέρα ἐπιλογὴ τῶν συγκεκριμένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν πρὸς διαφήμισιν, πραγματοποιεῖται βάσει εἰδικῶν παραγόντων, σχετικῶν πρὸς: Τὸν ὅγκον καὶ τὴν συχνότητα κυκλοφορίας καὶ γενικότερον ἀναγνώσεως ἐκάστου φύλλου ἢ τεύχους. Τὸ εἶδος καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐντύπου, ἀπὸ πλευρᾶς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος (κατηγοριῶν ἐπιστημόνων, ἐπαγγελματιῶν, μελῶν ὀργανώσεων κλπ.). Τοὺς κανόνας ἢ τὰς συνηθείας ἐκδόσεως ἐκάστου τῶν ἐντύπων τούτων, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν μορφὴν τῆς διαφημίσεως, ὡς καὶ τὴν θέσιν καταχωρήσεώς της. Παρατηρεῖται γενικῶς, ὅτι ὅσον σοβαρώτερον καὶ μεγαλυτέρας διεθνῶς κυκλοφορίας τυγχάνει ἐν φύλλον ἢ τεύχος, ἐπὶ τοσοῦτον τοῦτο καταχωρεῖ διαφημίσεις ὑπὸ περιορισμούς μεγέθους, θέσεως σελίδων ἢ στηλῶν, μακρὰν ἢ μὴ τοῦ κειμένου τῆς κυρίας ὥλης κλπ. Αἱ εὐθηνότεραι τῶν δια-

φημίσεων εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον εἶναι αἱ ἀγγελίαι, ἢτοι αἱ μικρᾶς ἐκτάσεως, ὁμοιογενοῦς κατατάξεως, ὡς καὶ ὁμοιομόρφου ἐμφανίσεως καὶ κοστολογῆσεως διαφημίσεις (Classified Advertisement).

β) Τὸ ραδιόφωνον καὶ ἡ τηλεόρασις

Τὰ ἐν προκειμένῳ μέσα καταλαμβάνουν τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐν χρήσει, καθόσον στατιστικῶς ἀπορροφοῦν τὰ 15 - 25% τοῦ συνόλου τῶν ἐπιχειρηματικῶν δαπανῶν διαφημίσεως εἰς τὰς χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ἡ σπουδαιότης των αὕτη δόφειλεται κυρίως εἰς τὴν δυνατότητά των καλύψεως μεγάλου γεωγραφικοῦ εύρους ἀγοραστικοῦ κοινοῦ. Εἰς τὸ κοινόν τοῦτο περιλαμβάνονται, τόσον οἱ κάτοχοι σχετικῶν συσκευῶν, ὅσον καὶ παρευρισκόμενοι κατὰ τὰς ώρας τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἐντὸς οἰκιῶν, ἐπιχειρήσεων, μέσων συγκοινωνίας, εἰς τὴν ὑπαιθρὸν κλπ. Τὸ παρακολουθοῦν ἐκπομπὰς σταθμῶν ραδιοφωνίας καὶ τηλεοράσεως κοινόν, προσελκύεται εἰς τὴν παρακολούθησιν διαφημιστικῶν μηνυμάτων, λόγῳ τοῦ συνδυασμοῦ τούτων μεταδιδομένων προγραμμάτων ψυχαγωγίας καὶ παροχῆς νέων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐν τέλει, οἱ ἀκροαταὶ ἢ καὶ θεαταὶ τῶν προγραμμάτων τούτων, πολλάκις συνυφαίνουν εἰς τὴν μνήμην των τὸ περιεχόμενον διαφημίσεως μὲ τὴν συγχρόνως μεταδιδομένην μελωδίαν ἢ καὶ παράστασιν, γεγονὸς ὅπερ ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην των τὸ σχετικὸν μήνυμα ὅταν ἀναπολοῦν ἢ ἐκ νέου ἀκούουν ἢ βλέπουν τὴν αὐτήν μελωδίαν ἢ παράστασιν.

Ἡ τηλεόρασις, εἰδικώτερον, ἀν καὶ δαπανηρότερον τοῦ ραδιοφώνου μέσον, πλεονεκτεῖ αὐτοῦ σημαντικῶς, καθόσον ἀνήκει ταυτοχρόνως εἰς τὰ ἡχητικὰ καὶ διπτικὰ μέσα δημοσιότητος, ως ἀκριβῶς ὁ κινηματογράφος. Τὰ μέσα δὲ ταῦτα ἔχουν μεγαλύτερον βαθμὸν ἀποδοτικότητος, ως προκύπτει, πρῶτον μὲν ἐκ βεβαιώσεων τῶν ψυχολόγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος συγκρατεῖ εἰς τὴν μνήμην του τὰ 10% τῶν ὅσων ἀκούει, τὰ 35% τῶν ὅσων βλέπει καὶ τὰ 65% τῶν ὅσων συγχρόνως βλέπει καὶ ἀκούει, δεύτερον δὲ ἐκ τῶν ἀμέσως κατωτέρω ἀναφερομένων.

γ) Ὁ κινηματογράφος

‘Ο κινηματογράφος (ώς και ή τηλεόρασις) είναι ταυτοχρόνως ήχητικὸν καὶ δπτικὸν μέσον μαζικῆς ἐπικοινωνίας, κατατασσόμενον εἰς τὴν τρίτην σειρὰν σπουδαιότητος. Αἱ κατ’ ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα προβαλλόμεναι διαφημιστικοῦ περιεχομένου κινηματογραφικαὶ ταινίαι, καλύπτουν στατιστικῶς τὰ 7 - 10% τῆς συνολικῆς διαφημιστικῆς δαπάνης εἰς τὰς προμνησθείσας χώρας. Ἡ μεγάλη αὕτη ἀναλογία δαπανῶν δικαιολογεῖται ἐκ τῶν ἐπερχομένων ἀποτελεσμάτων. Τὸ καθηλωμένον εἰς τὰς θέσεις του κοινόν, συγκεντρώνει τὴν προσοχήν του εἰς δ, τι βλέπει καὶ ἀκούει διὰ τῶν προβαλλομένων ταινιῶν, αἴτινες πολλάκις ἀποτελοῦν ἀριστουργήματα τεχνικῆς ἀρτιότητος, συλλήψεως ἰδεῶν, σκηνοθεσίας καὶ διαφημιστικῆς μεθοδολογίας. Συνήθως αἱ ταινίαι αὗται ἀναπαριστοῦν πιστῶς καὶ ἐνεργῶς, εἰς φυσικὰς διαστάσεις καὶ χρωματισμούς, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν χρῆσιν

αὐτῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς συγχρόνως μεταδιδομένην προφορικὴν καὶ γραπτὴν ἐπιχειρηματολογίαν. Δι’ ὅ καὶ οἱ παρακολουθοῦντες τὰς ταινίας ταύτας, εὐχερῶς πλέον ἀναγνωρίζουν τὰ διαφημιζόμενα ἀγαθὰ εἰς τοὺς τόπους προβολῆς καὶ πωλήσεώς των.

δ) Τὸ θέατρον

Τὸ θέατρον, ὡς μέσον δημοσιότητος μηνυμάτων, ὑστερεῖ ἔναντι τῶν προμνησθέντων, λόγῳ κυρίως περιωρισμένων δυνατοτήτων χρησιμοποιήσεώς του. Ἐν πολλοῖς εἰς τὰς αἰθούσας τῶν θεάτρων (καὶ δὴ τὴν αὐλαίαν καὶ τοὺς πέριξ αὐτῆς χώρους) περιέχονται ἐπιγραφαὶ καὶ πίνακες διαφημιστικοῦ χαρακτῆρος. Ἐπίσης τὰ φυλλάδια τῶν θεατρικῶν προγραμμάτων καὶ τὰ διπλότυπα τῶν εἰσιτηρίων διαρκείας καταχωροῦν διαφημιστικὰ μηνύματα. Ἔνιοτε, πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν παραστάσεων, μεταδίδονται ἀπὸ μεγαφώνων ἀγγελίαι. Σπανίνιώς δὲ κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως ἐλαφρῶν θεατρικῶν ἔργων (ἰδίᾳ ἐπιθεωρήσεων) ὑπεισέρχονται μηνύματα διαφημιστικοῦ περιεχομένου, ἀρκούντως δαπανηρὰ καὶ ἀνεξακριβώτου ἀποδόσεως.

ε) Αἱ ἔντυποι αὐτοτελεῖς ἐκδόσεις

Αὗται ἀποτελοῦν δευτερεύοντα μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων, ἀν καὶ εἶναι μακροχρονίου διαρκείας, μὲ συστηματικὴν παροχὴν σχετικῶν ἐξυπηρετήσεων εἰς τοὺς κατόχους των. Συγκεκριμένως πρόκειται περὶ βιβλίων, φυλλαδίων, πολυπτύχων, καταλόγων καὶ δόηγῶν καθημερινῆς ἐνημερώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου κοινοῦ ἐπί τινων κατηγοριῶν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων. Παραδείγματα δομοίων ἐκδόσεων ἀποτελοῦν οἱ τηλεφωνικοὶ κατάλογοι, οἱ τιμοκατάλογοι, οἱ κατάλογοι διευθύνσεων κατὰ κατηγορίας ἐπαγγελμάτων, οἱ δόηγοι περιηγητῶν κλπ.

σ) Ἡ ὑπαίθριος διαφήμισις

Ἡ ὑπαίθριος διαφήμισις (Outdoor Advertising, or Display) ἀποτελεῖ σύνθετος καὶ μᾶλλον ἐπικουρικὸν μέσον δημοσιότητος μηνυμάτων, δπερ πλεονεκτεῖ ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς εὐκαμψίας. Τὴν διαφήμισιν ταύτην χαρακτηρίζουν κυρίως μεγάλων διαστάσεων πίνακες ἀναρτώμενοι, ἢ ἐπικολλώμενοι καὶ ἐπιγραφαὶ ἀναγραφόμεναι εἰς ἐπιφανείας τοίχων, οἰκοδομῶν, στηλῶν, βράχων κλπ., ὃστε νὰ εἶναι ἐμφανεῖς ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ νὰ δεσπόζουν κατιρίων καὶ πολυσυχνάστων συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν, διελεύσεως πεζῶν, δχημάτων καὶ σκαφῶν. Οἱ πίνακες καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται τοποθετοῦνται καθέτως πρὸς τὴν φορὰν τῶν διερχομένων πεζῶν, δχημάτων καὶ σκαφῶν, χωρὶς δὲ νὰ περιστοιχίζωνται ἀπὸ ἑτέρους δομοίους, ἵκανονς νὰ περισπάσουν τὴν προσοχὴν τῶν διερχομένων. Ἐπιδιώκεται, ἀντιθέτως, ἡ προσέλκυσις τῆς προσοχῆς αὐτῶν, δχι μόνον διὰ τῆς διαστάσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ καταλλήλου τεχνητοῦ φωτισμοῦ των, ὡς καὶ τῆς παροχῆς εἰς τὸ κοινὸν ἀπλῆς καὶ ἐντυπωσιακῆς εἰκόνος, μὲ ἐλάχιστον γραμματικὸν κείμενον. Οὕτω κατωρθοῦνται,

Ὄπως ἐντυπωσιάζωνται ἀστραπιαίως (δι’ ἐνὸς βλέμματος) οἱ διερχόμενοι καὶ μὴ δυνάμενοι ν’ ἀνακόψουν τὴν πορείαν των.

ζ) Οἱ περιφερόμενοι ἄνθρωποι, ὁχήματα καὶ σκάφη

Εἰς τὴν ὑπαίθριον διαφήμισιν περιλαμβάνονται οἱ περιφερόμενοι ἄνθρωποι, ὁχήματα καὶ σκάφη εἰς πολυσυχνάστους ἢ πυκνοκατωκημένας ὁδικὰς ἀρτηρίας πόλεων καὶ περιοχῶν, πρὸς διαφήμισιν ἀγαθῶν καὶ ἐπιχειρήσεων. Συγκεκριμένως καὶ ῥυκες (διαδηλωταί, κοινῶς ντελάληδες) διαλαλοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἀγαθῶν καὶ ἐπιχειρήσεων καὶ ἐνίοτε διανέμουν μονοσελίδους μικρὰς ἀγγελίας (Feuilles - Volants). Ἐπίσης, ἄνθρωποι - σάντουιτς ἐπωμίζονται ἢ φέρουν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς ράχεως των πινακίδια ἢ ὅμοιώματα ἀγαθῶν, διατρέχοντες εἰς φάλαγγα 3 - 8 ἀτόμων ὁδοὺς καὶ πλατείας. Τοὺς περιφερομένους τούτους ἄνθρωπους ὑποκαθιστοῦν πολλάκις περιφερόμενοι πίνακας ἢ ὅμοιώματα ἀγαθῶν, ἔτι δὲ ἐφωδιασμένα διὰ μεγαφώνων πρὸς μετάδοσιν μηνυμάτων. Τέλος, ἀεροπλάνα ἢ ἀερόστατα, περιφερόμενα ἀπὸ χαμηλοῦ ὕψους ἄνωθεν τῶν προμνησθεισῶν περιοχῶν, ἀναρτοῦν ὑφασματίνους ταινίας (Panneaux) παραλληλογράμμου σχήματος μὲ διαφημιστικὰ μηνύματα, ἢ ἐκπέμπουν καπνογόνον ἀέριον καὶ διὰ καταλλήλων ἐλιγμῶν σχηματίζουν εἰς τὸν οὐρανὸν παραστάσεις ἢ λέξεις, ἐνίοτε δὲ διενεργοῦν ρίψεις μονοσελίδων μικρῶν ἀγγελιῶν.

η) Οἱ ἐσωτερικοὶ χῶροι οἱ δχημάτων καὶ σκαφῶν, οἱ δοποῖοι χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ ἐπιβατῶν μέσων μαζικῆς συγκοινωνίας. Τοιοῦτοι χῶροι εἶναι οἱ τῶν λεωφορείων, τροχιοδρόμων, ἀμαξοστοιχιῶν, σκαφῶν κλπ., οἵτινες χαρακτηρίζονται ώς συμπληροῦντες τὰ μέσα τῆς ὑπαίθριον διαφημίσεως. Σχετικῶς τοποθετοῦνται πινακίδες (Car Cards) διαφημιστικοῦ περιεχομένου εἰς ἔμφανεῖς καὶ καταλλήλους θέσεις τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν χώρων (ώς ἄνωθεν καθισμάτων, εἰς διαδρόμους καὶ εἰς χώρους ἐστιάσεως, ἀναψυχῆς κλπ.). Αἱ πινακίδες αὗται τυγχάνουν μεγαλυτέρας καὶ διαρκεστέρας δημοτικότητος καὶ πειστικότητος τῶν λοιπῶν τῆς ὑπαίθριον διαφημίσεως, ἀλλὰ ἀπευθύνονται εἰς δλιγώτερον κοινόν. Οἱ δέκται τῶν τοιούτου εἰδους μηνυμάτων εἶναι κυρίως ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν δὲν ἀπασχολοῦνται μὲ ἀνάγνωσιν, συζήτησιν ἢ ἐτέρας ἀσχολίας, καὶ καθήμενοι ἢ περιερχόμενοι, προσεκτύονται ἀπὸ τὰς πινακίδας ταύτας. Δοθέντος δέ, ὅτι οὗτοι διαθέτουν σχετικῶς πλείονα χρόνον καὶ ἐνδιαφέρον, εἶναι δυνατὸν τὸ περιεχόμενον τῶν πινακίδων νὰ εἶναι πλούσιότερον τῶν τῆς ὑπαίθριον διαφημίσεως.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω μέσα δημοσιότητος μηνυμάτων χρησιμοποιοῦνται κεχωρισμένως ἢ ἐν συνδυασμῷ εἰς ἐκάστην διαφημιστικὴν ἐξόρμησιν. Ἡ ἐκάστητε ἐπιλογή των ἐξαρτᾶται ἐκ τε τῶν γενικῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἐκείνων παραγόντων, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος. Θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπομνησθῇ, ὅτι γενικοὶ ἐν προκειμένῳ παράγοντα, τε τες εἶναι κυρίως οἱ τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς διαφημίσεως, τῶν διαφημιστικῶν στόχων, τῶν μεθόδων ἐπιτεύξεως τῶν στόχων τούτων, τῶν ἴδιοτήτων ἐκάστου μέσου

καὶ τῆς τοποθεσίας εἰς τὴν ὁποίαν προβλέπεται μεγαλυτέρα πιθανότης προσελκύσεως τῆς προσοχῆς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ πιθανῶν ἀγοραστῶν. Ὁ συνδυασμὸς τῶν ὡς ἄνω παραγόντων ἀποτελεῖ δυσχερὲς ἔργον διὰ τὴν ἐπιτελικήν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὴν τοιαύτην τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν, λόγῳ ἀνεπαρκοῦς αὐτῶν ἐξειδικεύσεως καὶ ἐμπειρίας.

Δι’ ὃ καὶ συνήθως τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαφημιστικῶν προγραμμάτων, ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἀγαθῶν, εἰς εἰδικὰς καὶ ἐμπειρούς διαφημιστικὰς ὁργανώσεις. Ἡ τελικὴ ὅμως ἀπόφασις προσδιορισμοῦ τῶν μέσων δημοσιότητος μηνυμάτων ἐκάστης διαφημιστικῆς ἐξορμήσεως, λαμβάνεται πάντοτε μετ’ ἔγκρισιν τῆς ἀναθεσάσης τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιχειρήσεως.

B I B L I O G R A F I A

1. Α. Ν. Δαμασκηνίδου: Οἰκονομικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκδοσις Β'. Θεσσαλονίκη, 1972.
2. Μ. Νεγρεπόντη - Δελιβάνη: Οἰκονομικὴ ἀνάλυσις. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν μικρο-οἰκονομικῶν μονάδων. Θεσσαλονίκη, 1972.
3. Σ. Κ. Ζευγαρίδη: Τὸ μάρκετινγκ στὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Ἀθῆναι, Οἰκονομική-Ἐπιχειρηματικὴ Βιβλιοθήκη, 1970.
4. C. Kapferer: Ἡ διαφήμισις, ὡς μέσον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἀθῆναι, Διαφημιστικὴ Ἐταιρία Μίνως, 1965.
5. Κλ. Β. Μπανταλούκα: Μικρο-οἰκονομικὴ δργανωτική, παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἀγαθῶν. Πειραιεύς, 1971.
6. Σ. Γ. Πατρινοῦ: Ἡ νομικὴ θέσις τῆς διαφημίσεως. Ἀθῆναι, 1970.
7. Ι. Ν. Ξηροτύρη: Ἡ διαφήμισις ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἀπόψη καὶ ἡ ἐπίδρασή της. Θεσσαλονίκη, Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, 1969.
8. P. W. Burton, and R. T. Miller: Advertising Fundamentals. New York, International Textbook Co., 1970.
9. R. Barton (Editor): Handbook of Advertising Management. New York, McGraw-Hill, 1970.
10. D. H. Gensch: Advertising Plannings; Mathematical Models in Advertising Media Planning. Amsterdam, North Holland, 1973.
11. O. Kleppner: Advertising Procedure. Sixth Edition. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall, 1973.
12. A. G. Rao: Quantitative Theories in Advertising. New York, J. Wiley and Sons, 1970.
13. W. D. Reekie: Advertising; Its Place in Political and Managerial Economics. London, Macmillan, 1974.
14. R. Schmalensee: The Economics of Advertising. Amsterdam, North-Holland, 1972.